

Over the Fence!

1. שולחן ערוך אורח חיים סימן שמו

מן התורה אין חייב אלא במוציא, ומכניס, וזורק, (א) ומושיט מרשות היחיד לרשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד; (ב) <א> וחכמים אסרו מכרמלית לרשות היחיד או לרשות הרבים, או מהם לכרמלית

2. רמב"ם הלכות שבת פרק יד הלכה יא

ואם העביר או הושיט או זרק חוץ לארבע אמות ברה"ר חייב ובכרמלית פטור, שאיסור הכרמלית מדבריהם מפני שהיא דומה לרה"ר שמא תתחלף ברה"ר

הלכה יג כשם שאסור למלט בכל הכרמלית כך אסור להוציא ממנה לרה"י או לרשות הרבים או להכניס לכרמלית מרה"י או מרה"ר, ואם הוציא או הכניס פטור.

Yom Tov

3. תלמוד בבלי מסכת ביצה דף יב עמוד א

משנה. בית שמאי אומרים: אין מוציאין לא את הקטן, ולא את הלולב, ולא את ספר תורה לרשות הרבים. ובית הלל מתירין.

גמרא. תני תנא קמיה דרבי יצחק בר אבדימי: השוחט עולת נדבה ביום טוב לוקה. אמר ליה: דאמר לך מני - בית שמאי היא, דאמרי: לא אמרינן מתוך שהותרה הוצאה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך. דאי בית הלל - הא אמרי: מתוך שהותרה הוצאה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך. הכא נמי, מתוך שהותרה שחיטה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך. מתקיף לה רבה: ממאי דבית שמאי ובית הלל בהא פליגי? דלמא בערוב והוצאה לשבת ואין ערוב והוצאה ליום טוב קא מיפלגי? מר סבר: ערוב הוצאה לשבת וערוב הוצאה ליום טוב, ומר סבר: ערוב הוצאה לשבת, ואין ערוב הוצאה ליום טוב, כדכתיב +ירמיהו יז+ ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת, בשבת - אין, ביום טוב - לא. - מתקיף לה רב יוסף: אלא מעתה ליפלגו באבנים! אלא, מדלא מפלגי באבנים, שמע מינה: בהוצאה שלא לצורך פליגי.

תוספות

ודוקא בהוצאה שיש בה צורך יו"ט קצת אמרינן מתוך שהותרה לצורך יו"ט דכל אוכל נפש מותר הותרה נמי שלא לצורך אוכל נפש הואיל ואיכא צורך מקצת שיש צורך יו"ט אבל שלא לצורך יו"ט כלל ודאי דאסור מן התורה כגון אופה מיו"ט לחול ומוציא אבנים דליכא לא צורך נפש ולא שמחת יו"ט חייב מדאורייתא וכי פליגי ב"ש וב"ה בדברים שאינן לצורך אוכל נפש ואיכא בהן צורך יו"ט קצת כגון קטן למולו דהמצוה נקראת צורך יום טוב ולולב לצאת בו וס"ת לקרות בו וכן פי' רבינו חננאל אבל ליתא פירושן דלאו דוקא קטן למולו דה"ה שלא למולו דשרי גם טיול דהא אשכחן נמי דמשחקין בכדור שקורין פלוט"א בלע"ז ביו"ט ברה"ר אע"ג דליכא אלא טיול וא"ת השוחט עולה מה צורך יש לו בה יש לומר דהכא נמי איכא שמחת יו"ט שלא יהא שלחן מלא ושלחן רבך ריקן כדמוכח לקמן (דף כ:).

4. שולחן ערוך אורח חיים סימן תקיח סעיף א

* (א) מתוך שהותרה הוצאה לצורך אכילה, (ב) הותרה שלא לצורך, (ג) כגון * א קטן (ד) ולולב * וספר תורה וכלים. הגה: * (ה) <א> הצריכים לו * קצת, או שמתירא (ו) ב [ב] שלא יגנבו או שאר פסידא (הגהות סמ"ק ורבינו ירוחם), (ז) **אבל אבנים ג וכיוצא בהן, (ח) אסור.** הגה: ד <ב> ומותר לשחוק (ט) בכדור, אפילו ברשות הרבים, אע"ג שאינו אלא טיול בעלמא (תוס' ורבי ירוחם); * (י) ה ואם הניח עירוב, מותר לטלטל ולהוציא (יא) כל שיש לו תורת כלי, אע"פ שאינו לצורך היום כלל (ר"ן פ"ב דביצה).